

Модуль №1
Сутність, складові, методологія,
принципи інформаційно-аналітичної діяльності
Тема 1. ВСТУП. ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ.
ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СПЕЦИФІЧНИЙ
РІЗНОВИД ЛЮДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПЛАН

1.1. *Мета, завдання, предмет навчальної дисципліни "Інформаційно-аналітична діяльність" та її специфіка.*

1.2. *Структура курсу "Інформаційно-аналітична діяльність". Місце навчальної дисципліни в системі дисциплін документно-комунікаційного циклу.*

1.3. *Інформаційно-аналітична діяльність як специфічний різновид людської діяльності.*

1.4. *Короткий історичний огляд розвитку інформаційно-аналітичної діяльності. Найважливіші етапи.*

1.5. *Джерела інформації в системі суб'єктно-об'єктних відносин інформаційної діяльності. Типологія та класифікація інформації.*

1.1. Мета, завдання, предмет навчальної дисципліни "Інформаційно-аналітична діяльність" та її специфіка.

Мета викладання дисципліни «Інформаційно-аналітична діяльність» - дати систему фахових теоретико-методичних та практичних знань щодо здійснення інформаційно-аналітичної діяльності в суспільстві.

Завдання вивчення навчальної дисципліни:

–ознайомлення з поняттям інформації, інформаційно-аналітичної діяльності;

–з'ясування місця і ролі інформаційно-аналітичної діяльності в науковій і практичній діяльності;

–опанування методів та методології інформаційно-аналітичних процесів;

–ознайомлення з базовими інформаційно-аналітичними технологіями.

Інформаційно-аналітична діяльність (ІАД) – це специфічний різновид інтелектуальної, розумової діяльності людини, в процесі якої внаслідок певного алгоритму послідовних дій з пошуку, накопичення, зберігання, обробки, аналізу первинної інформації утворюється нова, вторинна аналітична інформація у формі аналітичної довідки, звіту, огляду, прогнозу тощо.

В сучасних умовах *специфіка* інформаційно-аналітичної роботи полягає в забезпеченні особи, яка приймає рішення (управлінця), необхідною і достатньою кількістю аналітичної інформації для прийняття єдино правильного, ефективного в умовах непередбаченості і кризових явищ управлінського рішення.

Таким чином, інформаційно-аналітична діяльність певною мірою забезпечує, захищає керівників, управлінців від ризиків, небезпек і викликів сьогодення, рекомендує те чи інше ефективне управлінське рішення, прогнозує наперед наслідки його прийняття чи неприйняття, чи бездіяльності. При цьому вказуються як позитивні так і негативні наслідки прийняття/неприйняття таких рішень.

1.2. Структура курсу "Інформаційно-аналітична діяльність". Місце навчальної дисципліни в системі дисциплін документно-комунікаційного циклу. Модуль №1 *«Сутність, складові, методологія, принципи інформаційно-аналітичної діяльності»* передбачає вивчення студентами насамперед теоретико-методичного інструментарію інформаційно-аналітичної діяльності, зокрема, основних принципів інформаційно-аналітичної діяльності, загальних професійних вимог до рівня фахової підготовки аналітика, методів аналітики, прогнозування інформаційних подій і процесів, правового регулювання інформаційної сфери в Україні, розвитку засобів інтелектуалізації інформаційної діяльності, нових інформаційних технологій та інших важливих тем.

Модуль №2 *«Практика організації інформаційно-аналітичної діяльності»* зосереджується на темах більш прикладного звучання, серед яких процес глобалізації, інформаційна політика зарубіжних країн, інформаційні позиції та імідж України, інформаційно-психологічні операції та війни, інформаційна безпека та механізми її підтримки, планування інформаційно-аналітичної діяльності в організації, маркетингові дослідження та маркетингові комунікації в інформаційно-аналітичній діяльності, інформаційно-аналітична діяльність у малому та середньому бізнесі та інші теми.

Місце навчальної дисципліни в системі дисциплін документно-комунікаційного циклу. Навчальна дисципліна "Інформаційно-аналітична діяльність" – одна зі спеціальних дисциплін, що забезпечує високий рівень професійної підготовки студентів-ментознавців. Місце і значення курсу визначається сучасними вимогами до теоретичної і практичної підготовки кадрів, професійна діяльність яких пов'язана з широким використанням інформаційних ресурсів.

У запропонованому курсі розкриваються основні поняття інформаційно-аналітичної діяльності як специфічного різновиду наукової діяльності, розглядаються теоретичні та практичні аспекти здійснення інформаційно-аналітичного процесу. В результаті вивчення курсу студенти-документознавці отримають чітке уявлення про теорію і практику проведення інформаційно-аналітичної роботи.

Якщо говорити про міждисциплінарні зв'язки дисципліни «Інформаційно-аналітична діяльність», то вони частково відтворені на рис.1:

Рис.1. Міждисциплінарні зв'язки навчальної дисципліни

Звичайно ж, повністю відтворити всі можливі міждисциплінарні зв'язки навряд чи кому-небудь вдасться. Оскільки інформаційно-аналітична діяльність охоплює буквально всі сфери суспільного життя сучасної людини, можемо говорити про лінгвістичну, етичну, психологічну, педагогічну, методологічну, технологічну та інші складові.

1.3. Інформаційно-аналітична діяльність як специфічний різновид людської діяльності. Вживаючи терміни «аналіз», «аналітика», «аналітична діяльність» ми часто не задумуємось над суттю цих понять. І тільки при спробі проаналізувати що-небудь схаменемось: а що ж ми власне маємо на увазі?, з чого ж почати? і тому подібне. Зазвичай тут ми заходимо в глухий кут, оскільки маємо справу зі складним і неоднозначним феноменом, породженим людським мисленням.

На думку вчених, *інформаційно-аналітична діяльність* – це сукупність дій на основі концепцій, методів, засобів, нормативно-методичних матеріалів для збору, накопичення, обробки та аналізу даних з метою обґрунтування та прийняття рішень. [5, с.242]

Прийняття рішень - це науковий напрям, завданням якого є синтез раціональних схем вибору альтернатив і оцінювання їх якостей. Завдання його в тому, щоб із багатьох конкуруючих стратегій рішення деякої проблеми, на основі аналізу умов і наслідків її реалізації вибрати кращу (оптимальну). Істотним доповненням до останньої фрази є те, що під умовами розуміється не деяка картина "насьогодні", що застигла, але і ті умови, які можуть скластися за час реалізації стратегії [3, с.410].

Сьогодні **аналітика** – це розгалужена і складна система знань, складовими частинами якої є й інші науки: **логіка** (наука про закономірності правильного мислення), **методологія** (система принципів, методів і прийомів пізнавальної діяльності), **евристика** (наука, що відкриває нове в різних сферах життя), **інформатика** (наука про інформацію, способи її отримання, накопичення, обробки і передачі [5, с.242].

В сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає. Аналітики все більше і більше впливають на розвиток людства, всі сфери суспільного життя. У багатьох, особливо в економічно розвинених країнах масово створюються інформаційно-аналітичні служби в різних органах державної влади, приватних структурах, партіях тощо. Серед **причин** такого бурхливого розвитку інформаційно-аналітичних служб виділимо:

- *систематичне об'єктивне зростання рухливості суспільних, економічних, політичних процесів в світовому масштабі з їх структуруванням, динамічним розвитком, але з непередбачливою поведінкою. Зрозуміло, що є необхідність дати оцінку цим процесам, що весь час змінюються;*

- *в соціальному управлінні сучасна людина зіткнулася з проблемами, які потребують осмисленого вирішення. Ускладнення соціальних систем (а це - об'єктивний процес) веде до росту їх нестабільності, кризових явищ. Намагання уникнути втрат примушує управлінців шукати оптимальні рішення з мінімальними ризиками. Для цього їй необхідний всебічний аналіз ситуації з наступними висновками, що дозволить досягти бажаного результату;*

- *напружена динаміка росту соціальних процесів породжує величезні неконтрольовані, суперечливі потоки інформації, які потребують відповідного дослідження, аналізу, контролю, що без ефективних сучасних аналітичних технологій неможливо зробити;*

- зростання конкуренції, а той конфронтації між державами за володіння зонами впливу, економічними важелями, природними ресурсами тощо. Аналітичні служби дозволяють приймати такі управлінські рішення, які убезпечують від конфліктів, контролюють та прогнозують кризові явища.

В сучасних умовах інформаційно-аналітична діяльність стає необхідною потребою суспільства, одним із найважливіших і найвпливовіших факторів стабільності і життєдіяльності будь-якої держави.

Інформаційно-аналітична діяльність в сучасному державному управлінні виконує такі важливі **функції**:

1. Управлінська – забезпечує інформацією всі етапи управлінської діяльності: підготовку, прийняття управлінських рішень, контроль за їх виконанням.

2. Діагностична - спрямована на отримання об'єктивної картини ситуації, що склалася, її діагностики.

3. Застерегаюча – виявляє проблеми, небезпеки, конфлікти, дозволяє їх уникнути.

4. Пізнавально-ментальна – сприяє зміні розуміння сутності явищ, зміні ментальності управлінців [5, с. 271].

Отже, інформаційно-аналітична діяльність зводиться до двох важливих чинників: **по-перше**, отримується прямий результат, що виникає як підсумок пошуків оптимального управлінського рішення; **по-друге**, є також і непрямий результат – це зміна уяви управлінців про той об'єкт чи явище, які вони аналізували.

На жаль, сьогодні в світі, зокрема й в Україні, ще недооцінюється значення і роль аналітичних служб в управлінській діяльності, суспільних процесах, партійних справах. Така неповага до аналітики без перебільшення загрожує національній безпеці країни.

На думку вчених, для нашої країни у зв'язку з хронічним недофінансуванням і не фінансуванням, у зв'язку з ембріональністю всієї інформаційної інфраструктури і, головне, у зв'язку з недостатньо розвинутим попитом на інформаційну продукцію, у свою чергу, пов'язаним з недостатньою кваліфікацією значної частини управлінських кадрів, бізнесменів та керівництва громадськими організаціями, відставання у створенні аналітичних, інформаційно-аналітичних структур на сьогодні не є особливо відчутним. Варто зауважити, що це відставання є відставанням, відкладеним у майбутнє. Воно набиратиме гостроти з розвитком процесу інформатизації

українського суспільства і, головне, – з процесом входження його у сферу впливів постіндустріального етапу розвитку суспільства[2,с.192].

Адже саме аналітична інформація є на сьогодні найціннішим продуктом на ринку інформації[2, с.179].

Економічний глобалізм ХХ ст. у його останній чверті внаслідок закономірного технологічного стрибка перетворив інформаційну індустрію, що обслуговує процес економічного розвитку, в особливу, якісно нову галузь у загальній структурі економіки, що стала плацдармом, з якого, власне, почалася нова, інформаційна епоха.

Розпочалося продукування товару нового типу, глобального товару з новими економічними властивостями, необмеженого відтворення й накопичення та багаторазового використання *інформації*, і, що треба особливо підкреслити, якщо ми говоримо саме про *аналітику*, - *масове продукування нової інформації на основі зібраної – первинної*.

1.4. Короткий історичний огляд розвитку інформаційно-аналітичної діяльності. Найважливіші етапи. Елементи аналітичної діяльності були відомі ще в сиву давнину. Засновником аналітики вважають знаменитого давньогрецького філософа *Сократа* (бл. 469 – 399 до н. е.), який виробив свій власний метод аналітичних роздумів. Суть його – в аналізі ситуації під час полемічного діалогу, яким майстерно володів філософ. Цей спосіб він називав *«повивальним мистецтвом»* і вважав його подарунком від Бога. Використовуючи полемічний аналіз, Сократ вміло вибудовував діалог таким чином, щоб спростувати аргументи свого співрозмовника і майже завжди досягав мети, бо в основі полеміки завжди посилався на факти життя, логіку міркувань, етичні норми.

Вирішальну роль у виникненні аналітики зіграв *Арістотель* (384 – 322 до н. е.). В своїх книгах *«Перша аналітика»*, *«Друга аналітика»* він вперше систематизував прийоми міркувань, зробив їх предметом наукових пошуків. Він відкрив закон тотожності, закон суперечності, закон виключення третього, діалектики індукції, дедукції і логічного синтезу, визначив категорії, мету, простір, час, рух, кількість і якість, форму і матерію, можливість і дійсність, необхідність і випадковість, особливе і загальне та інші глобальні питання. Найбільша ж заслуга Арістотеля в тому, що з нього починається системне світобачення і системне дослідження природи.[5, с. 242].

Сучасний рівень розвитку інформаційно-аналітичної діяльності у провідних країнах світу є результатом тривалого історичного процесу еволюційних і революційних перетворень. При цьому чітко

відслідковується взаємозв'язок між розвитком суспільства, особливо матеріального виробництва, та зростанням потреби суб'єктів в інформації. Прогрес в організації інформаційної діяльності пов'язаний з розвитком двох якісно відмінних між собою типів технологічних процесів: обробкою повідомлень у широкому розумінні цього терміна і передачею повідомлень.

Варто нагадати головні *етапи* технологічної трансформації у сфері оброблення та передавання інформації. Наслідком цих перетворень було набуття людським суспільством нової якості, формування нової соціально-технічної парадигми — *інформаційного суспільства*.

Перша революція пов'язана із винаходом писемності, що привело до гігантського якісного і кількісного стрибка. З'явилася можливість передавання знань від покоління до покоління.

Друга революція (середина XVI ст.) спричинена винаходом з книгодрукування, який радикально змінив індустріальне суспільство, культуру, організацію діяльності.

Третя революція (кінець XIX ст.) зумовлена винаходом електрики, завдяки якій з'явилися телеграф, телефон, радіо, які дають змогу оперативно передавати і нагромаджувати інформацію в будь-якому обсязі.

Четверта революція (70-і рр. XX ст.) пов'язана з винаходом мікропроцесорної технології і появою персонального комп'ютера. На мікропроцесорах та інтегральних схемах створюються комп'ютери, комп'ютерні мережі, системи передавання даних (інформаційні комунікації). Цей період характеризують три фундаментальні інновації:

- перехід від механічних та електричних засобів перетворення інформації до електронних;
- мініатюризація всіх вузлів, пристроїв, приладів, машин;
- створення програмно-керованих пристроїв і процесів.

Остання, *інформаційна революція* (наприкінці 90-х років) почалась і набула найбільшого розвитку в комерційному підприємстві. Вона зумовила необхідність зміни погляду на сутність і призначення комерційного підприємства — його почали розглядати як механізм створення вартості та добробуту. У свою чергу, ця концепція висунула інше питання — для кого комерційне підприємство створює вартість і добробут, чим дала поштовх до розвитку корпоративного управління.

Історія формування *інформаційно-аналітичних служб* (ІАС) починається з середини XX ст. Вперше цей термін *think tanks* з'явився в США під час Другої Світової війни. Так тоді називали захищене від прослуховування місце (*tank*), де цивільні та військові експерти

розробляли стратегії бойових дій. Вони також використовувались для розробок безпечного середовища для військових стратегічних органів.

Перші аналітичні структури виникли у *США, Великій Британії та Німеччині* на початку ХХ століття як реакція наукових та політичних кіл на зміни у сфері світової економіки та міжнародної безпеки. Провідні позиції США на світовій арені, переконаність політичної еліти цієї країни, що саме Америка несе відповідальність за міжнародний порядок, спонукали політиків і науковців шукати шляхів мирного розв'язання суперечливих питань у взаємовідносинах різних держав, вироблення стратегій розвитку країни, захисту національних інтересів у світі, що динамічно змінюється.

Однією з найстаріших *think tanks* є американський *Фонд імені Р. Сейджа (Russell Sage Foundation)*, заснований 1907 року. Його головним завданням стало проведення наукових досліджень стосовно розвитку індустріального суспільства в США. Як відзначають дослідники, діяльність цієї організації сприяла розвитку громадянського суспільства в країні. Фонд взяв на себе завдання професійно сприяти подоланню соціальних негараздів у суспільстві.

В 1990-і роки відбулися суттєві зміни в діяльності „*фабрик думок*”. Численні інститути, які вивчали проблеми зовнішньої політики, політики безпеки, реорганізували свою діяльність. Збільшення кількості „фабрик думок”, проблеми з фінансуванням спонукали їх до запровадження „цільового маркетингу”. З широкої сфери політичних досліджень вони обирали вузьку спеціалізацію. До таких «*think tanks*» належать організації, які проводять численні соціальні, екологічні, технічні дослідження. Та вузька спеціалізація є певним ризиком, оскільки загрожує самому їх існуванню після можливого припинення фінансування фондами чи приватними особами, які можуть втратити інтерес до їх проблематики.

Сьогодні, в часи всіляких криз, насамперед, в економіці, керівні представники західних аналітичних шкіл працюють над узагальненням накопиченого за останні десятиліття досвіду (перш за все - негативного досвіду - обумовленого прорахунками аналітичних служб різних рівнів). Чиняться спроби інтеграції цього досвіду в систему поглядів на методи розробки управлінських рішень, що видавалися такими доскональними і перш за все прогностичної діяльності з метою упередження негативних явищ, ризиків і небезпек. Алгоритм прогнозування стає ще більш досконалішим і обачливим: «*а що буде після того, як...*».

1.5. Джерела інформації в системі суб'єктно-об'єктних відносин інформаційної діяльності. Типологія та класифікація інформації.

Згідно із Законом України "Про інформацію" "джерелами інформації є передбачені або встановлені Законом носії інформації: документи та інші носії інформації, які являють собою матеріальні об'єкти, що зберігають інформацію, а також повідомлення засобів масової інформації, публічні виступи". У свою чергу, "документ — це передбачена Законом матеріальна форма одержання, зберігання, використання і поширення інформації шляхом фіксації її на папері, магнітній, кіно-, відео-, фотоплівці або на іншому носієві" (Закон України "Про інформацію"). З поняттями "джерело інформації" та "документ" пов'язаний термін "носій інформації (даних)", який в науковій літературі визначається як матеріальний об'єкт, призначений для зберігання даних.

Таким чином, у системі суб'єктно-об'єктних відносин інформаційної діяльності джерелом інформації є будь-який об'єкт, де нагромаджуються повідомлення, дані, що в подальшому використовуються суб'єктами інформаційних відносин (державними організаціями, посадовими та юридичними особами, громадянами), впливають на їхню поведінку.

*Джерела інформації поділяються на **друковані** та **недруковані** або **змішані та електронні**.*

До *друкованих* належать: неперіодичні видання, довідково-енциклопедичні, наукові видання, інші видання (брошури, рекламні буклети), періодичні видання.

До *недрукованих* належать: спеціальні рукописні матеріали та науково-технічна документація, реклама, виставки, конференції, консультаційні послуги, статистична інформація, чутки, компромат, приватні бесіди, інші джерела інформації.

До *електронних* належать: радіо, телебачення, телефон, Інтернет тощо.

Типологія та класифікація інформації. Види інформації, які використовуються в управлінні, класифікуються за наступними **ознаками**:

змістом - політична, директивна, правова, науково-технічна, економічна, планова, адміністративна, виробнича, бізнесова, нормативно-довідкова, обліково-бухгалтерська, статистична;

напрямом руху - вхідна, вихідна;

характером фіксації - фіксована, нефіксована;

способом фіксації - документована, звукова, аудивізуальна;
відношенням до суб'єкта управління - зовнішня, внутрішня;
ступенем обробки - первинна, довільна, підсумкова;
ступенем постійності - постійна, перемінна;
формі надання - літерна, цифрова, кодована;
можливості обробки - піддається і не піддається обробці;
насиченості - достатня, недостатня, збиткова;
правдивості - достовірна, недостовірна.

Досить ефективний підхід до класифікації інформації базується на законі *єдності протилежностей*. Так, у найзагальнішому плані, залежно від доступності, інформація поділяється на *доступну і недоступну* для певного суб'єкта.

Доступність інформації обумовлена не лише її юридичним статусом, а й фактичними умовами її використання для різних суб'єктів. Для визначення юридичних аспектів вживається поняття "*режим доступу*", який, згідно із Законом України "*Про інформацію*", визначається як передбачений правовими нормами порядок одержання, використання, поширення і зберігання інформації. За режимом доступу інформація поділяється на *відкриту* інформацію та інформацію з *обмеженим доступом*. Для визначення останньої вживається ще *закрита*, або *секретна*, тобто така, що з тих чи інших міркувань являє собою таємницю і розповсюдження якої можливе лише за згодою органів, уповноважених контролювати питання, пов'язані з цією інформацією. Інформація з обмеженим доступом, у свою чергу, поділяється на *таємну і конфіденційну*.

До *таємної* належить інформація, що містить відомості, які становлять державну та іншу передбачену законом таємницю, розголошення якої завдає шкоди особі, суспільству і державі. *Конфіденційна* — інформація, що містить відомості, які знаходяться у володінні, користуванні або розпорядженні юридичних та фізичних осіб і поширюється за їхнім бажанням згідно з передбаченими умовами (ст. 30 Закону України "*Про інформацію*").

Відкрита — інформація, якою дозволено користуватися широкому загалу. Існує певний зв'язок між реальною доступністю інформації та режимом доступу до неї. Він проявляється у праві на інформацію та його реалізації. Адже не всяка відкрита інформація доступна певному суб'єктові і навпаки.

Можливість доступу до інформації для конкретного споживача часто залежить від платних чи безплатних умов її надання. Тому,

відповідно до її місця у товарно-грошовому обігу, інформація поділяється на *комерційну та некомерційну*. *Комерційна* інформація поширюється лише за бажанням її власника, в першу чергу на його умовах і переважно як об'єкт купівлі-продажу. При цьому конкретні оцінки власника (відправника) інформації та її споживача (отримувача) можуть різнитись. Виходячи з цілей власника, до категорії комерційної інформації може бути віднесений широкий спектр джерел із найрізноманітнішими умовами доступу: від преси до інформації консультативних фірм. З точки ж зору цілей споживача умовою зарахування інформації до категорії комерційної є отримання ним відповідного прибутку. Тому суспільно-політична преса, що приносить прибуток її видавцям, не розглядається як комерційна інформація її споживачем — звичайним громадянином. Характерною ознакою *некомерційної* інформації є, як правило, безоплатний характер її поширення. Хоча й тут можуть бути винятки. Наприклад, безоплатне поширення буклетів на виставці не відміняє комерційних цілей її власників-відправників.

За своєю *генезою* інформація (дані) поділяється на *первинну і вторинну*. *Первинна* — це інформація (дані), зібрана вперше для розв'язання якого-небудь завдання. А *вторинна* — та, яка вже була зібрана раніше для інших цілей. Поширене трактування вторинної інформації як продукту переробки первинних даних висхідного повідомлення. У цьому контексті близьким за змістом є поділ інформації на *оглядову й аналітичну*. Адже остання обов'язково є результатом опрацювання якихось висхідних повідомлень. Взагалі треба підкреслити діалектику абсолютності та відносності понять первинної та вторинної інформації. Критерієм її зарахування до тієї чи іншої категорії виступають потреби конкретного суб'єкта.

За своєю суб'єктною належністю інформація поділяється на внутрішню і зовнішню. Наприклад, інформація, що обертається в межах підприємства, є його *внутрішньою* інформацією. А та, що надходить з оточуючого середовища, — *зовнішньою*.

Розглядаючи класифікацію інформації, не можна не згадати ту, яка наводиться в Законі України "*Про інформацію*" [1]. Виділяються такі *види* інформації:

- *науково-технічна інформація;*
- *статистична;*
- *інформація про стан довкілля (екологічна);*
- *податкова;*
- *інформація про товар;*

- *правова;*
- *про фізичну особу;*
- *довідково-енциклопедичного характеру;*
- *соціологічна.*

Науково-технічна інформація – це будь-які відомості або дані про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки і виробництва, одержані в ході науково-дослідної, дослідно-конструкторської, проектно-технологічної, виробничої та громадської діяльності, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Статистична інформація — це офіційна документована державна інформація, що дає кількісну характеристику масових явищ і процесів, які відбуваються в економічній, соціальній, культурній та інших сферах життя.

Інформація про стан довкілля (екологічна) – це відомості або дані про стан складових довкілля та його компоненти, включаючи генетично модифіковані організми, та взаємодію між цими складовими; фактори, що впливають або можуть вплинути на складові довкілля; стан здоров'я та безпеки людей, умови життя людей; інші відомості та дані.

Податкова інформація – це сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

Інформація про товар – це відомості або дані, які розкривають кількісні, якісні та інші характеристики товару (роботи, послуги).

Правова інформація — це сукупність документованих або публічно оголошених відомостей про право, його систему, джерела, реалізацію, юридичні факти, правовідносини, правопорядок, правопорушення і боротьбу з ними та їх профілактику тощо.

Інформація про фізичну особу – це відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

Інформація довідково-енциклопедичного характеру — це систематизовані, документовані або публічно оголошені відомості про суспільне, державне життя та навколишнє середовище.

Соціологічна інформація — це документовані або публічно оголошені відомості про ставлення окремих громадян і соціальних груп до суспільних подій та явищ, процесів, фактів.